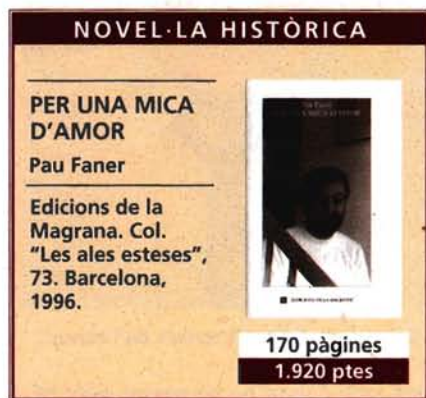

Pau Faner: Fer les Amèriques

L'última novel·la de l'escriptor Pau Faner, 'Per una mica d'amor', relata les aventures d'un menorquí del segle XVIII al Nou Món.

Per una mica d'amor ens trasllada, igual que algunes altres novel·les de Pau Faner, a la Menorca del segle XVIII. Si, per exemple, en *Mal camí, bon senyor*, publicada al 1993, el prota-

gonista era un pintor i el tema era la recerca de la bellesa, ací la novel·la gira al voltant de les aventures i desventures d'un xitxarel·lo, aprenent de fuster, obsedit per un amor no correspost.

En el protagonista d'aquesta mena de novel·la de formació, hi conviuen sense cap tensió la vitalitat típica d'un jove i el sentiment religiós, la recerca de la satisfacció de tots els seus desigs amb la seua intensa devoció a la Mare de Déu. Enamorat bojament, prova per tots els mitjans possibles d'aconseguir l'enamorada, però aquesta, que també l'estima, per raons familiars i socials es casa amb un altre. El to d'aquesta part és desimbolt, amb moments d'humor i de personatges divertits, com ara la figura del canonge Hivern, home gras, amant de la bona taula i d'algunes altres febleses humanes.

Desesperat, el protagonista somnia a cercar fortuna i, amb uns conterrànics més, s'embarca en una expedició a Florida. Ben aviat la realitat arruïnarà les seues fantasies. Les dures condicions de treball a la plantació, imposades per un propietari tirànic i uns capataços malvats, com demanen els tòpics, en seran la causa. Ell es torna a enamorar, però un seguit de desgràcies li embolicaran la vida: revoltes, la mort de la dona i del fill, la venjança. Finalment, ell i els companys fugiran de la plantació i s'instal·laran a la ciutat de Sant Agustí, on les coses milloraran abans de tornar a l'illa.

Pau Faner no tracta de recrear fidedigament la vida i la mentalitat dels homes de fa dos segles: simplement se'n serveix per aclimatar una història de ficció entretinguda i donar-hi una mica de color. L'autor sembla que no vulgui aprofundir en la psicologia dels personatges; potser per això no el preocupa que els sentiments narrats siguin fulletonescs, interessat com està a combinar elements irrealistes (les converses de Joan amb la Verge), propis d'una rondalla, amb el relat de les peripècies vitals del protagonista, que tenen un rerefons històric en les expedicions al Nou Món fetes el segle XVIII. *Per una mica d'amor* és, tot plegat, l'exercici d'estil d'un narrador d'ofici, que posseeix un estil fluid i plàstic, i que és molt hàbil a l'hora de graduar la narració. **Francesc Calafat**